

1. Czy prawo wspólnotowe ustanawia obowiązek dokonania z urzędu analizy zarzutów, które nie zostały podniesione przy wszczęciu sporu, które jednakże wynikają z dyrektywy 85/511/EWG (¹)?
2. Jeżeli na pytanie 1 zostanie udzielona odpowiedź twierdząca:

Czy wynikający z art. 11 ust. 1 tiret pierwsze w związku z art. 13 ust. 1 tiret drugie dyrektywy 85/511/EWG obowiązek Państw Członkowskich, polegający na zapewnieniu, aby analizy laboratoryjne mające na celu wykrycie przyczyny były przeprowadzane przez laboratorium wskazane w załączniku B do dyrektywy 85/511/EWG, ma skutek bezpośredni?

3. a) Czy art. 11 ust. 1 dyrektywy 85/511/EWG należy interpretować w ten sposób, iż z faktu że przyczyna zostanie stwierdzona przez laboratorium nie wskazane w załączniku B do dyrektywy 85/511/EWG należy wyciągnąć konsekwencje prawne ?
- b) Jeżeli na pytanie 3 a) zostanie udzielona odpowiedź twierdząca:

Czy art. 11 ust. 1 dyrektywy 85/511/EWG ma na celu ochronę interesów jednostek, takich jak skarżący w postępowaniu przed sądem odsyłającym? W przypadku odpowiedzi przeczącej: czy jednostki, takie jak skarżący w postępowaniu przed sądem odsyłającym mogą powoływać się na ewentualne uchybienie zobowiązaniom ciążącym na podstawie tego przepisu na organach Państw Członkowskich?

- c) Jeżeli z odpowiedzi na pytanie 3 b) będzie wynikało, że jednostki mogą powoływać się na art. 11 ust. 1 dyrektywy 85/511/EWG:

Jakie konsekwencje prawne należy wyciągnąć w przypadku, gdy przyczyna zostanie wykryta przez laboratorium nie wskazane w załączniku B do dyrektywy 85/511/EWG?

4. Czy załącznik B do dyrektywy 85/511/EWG należy, przy uwzględnieniu postanowień art. 11 i 13 tej dyrektywy interpretować w ten sposób, że określenie „Centraal Diergeneeskundig Instituut, Lelystad” może lub musi odnosić się również do ID-Lelystad B.V.?
5. Jeżeli z odpowiedzi na powyższe pytania będzie wynikało, że przyczyna może zostać stwierdzona przez laboratorium nie wskazane w załączniku B do dyrektywy 85/511/EWG lub, że załącznik B do dyrektywy 85/511/EWG należy interpretować w ten sposób, że określenie „Centraal Diergeneeskundig Instituut, Lelystad” może lub musi się odnosić również do ID-Lelystad B.V., to:

czy dyrektywę 85/511/EWG należy interpretować w ten sposób, że stanowi ona, iż krajowy organ administracji uprawniony do wydawania decyzji jest związany wynikami

analiz przeprowadzonych przez laboratorium wskazane w załączniku B do dyrektywy 85/511/EWG lub przez laboratorium nie wskazane w tym załączniku — gdyby z odpowiedzi na pytanie 3 a) wynikało, że organ administracji może zastosować środki kontroli w oparciu o wyniki uzyskane przez takie laboratorium, lub czy określenie kompetencji w tym zakresie należy do autonomii proceduralnej Państwa Członkowskiego i czy sąd przed którym toczy się postępowanie główne musi zbadać, czy właściwe przepisy mają zastosowanie niezależnie od tego, czy analizy laboratoryjne są przeprowadzane na podstawie zobowiązania wspólnotowego czy krajowego, jak również, czy stosowanie krajowych procedur nadzwyczaj nie utrudnia implementacji przepisów wspólnotowych lub czyni ją praktycznie niemożliwą?

6. Jeżeli z odpowiedzi na pytanie 5 będzie wynikało, że kwestia związania krajowych organów wynikami laboratoryjnymi jest uregulowana przez dyrektywę 85/511/EWG:

Czy organy krajowe są w sposób bezwarunkowy związane wynikiem analiz laboratoryjnych mających na celu wykrycie przyczyny? Jeżeli nie, to jaki zakres swobodnego uznania pozostawia dyrektywa 85/511/EWG tym organom krajowym?

(¹) Dyrektywa Rady 85/511/EWG z dnia 18 listopada 1985 r. wprowadzająca wspólnotowe środki zwalczania przyczyny (Dz.U. Dz 315, str. 11)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Commissione Tributaria di Primo Grado di Trento z dnia 21 marca 2005 r. w sprawie Stradasfalti srl przeciwko Agenzia Entrate Ufficio Trento

(Sprawa C-228/05)

(2005/C 193/25)

(Język postępowania: włoski)

W dniu 24 maja 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Commissione Tributaria di Primo Grado di Trento z dnia 21 marca 2005 r. w sprawie Stradasfalti srl przeciwko Agenzia Entrate Ufficio Trento.

Commissione Tributaria di Primo Grado di Trento zwróciła się do Trybunału o udzielenie odpowiedzi na następujące pytania:

1. Czy art. 17 ust. 7 zdanie pierwsze szóstej dyrektywy Rady z dnia 17 maja 1977 r. 77/388/EWG⁽¹⁾ w związku z ust. 2 tego artykułu w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych należy rozumieć w ten sposób, że:

a) nie pozwala on na uznanie za „konsultację z Komitetem Doradczym ds. Podatku od Wartości Dodanej” w rozumieniu art. 29 ww. dyrektywy zwykłego powiadomienia dokonanego przez Państwo Członkowskie o przyjęciu przepisów prawa krajowego takich jak art. 19 a 1 lit. c) i d) dekretu Prezydenta Republiki nr 633/72 z późn. zm., który ogranicza prawo do dokonywania odliczeń podatku VAT od korzystania i utrzymywania towarów, o których mowa w art. 17 ust. 2, na tej tylko podstawie, że komitet powziął wiadomość o przyjęciu tych uregulowań;

b) nie pozwala on również na uznanie za środek zgodny z tym artykułem ograniczeń w odliczaniu podatku VAT związanego z zakupem, korzystaniem i utrzymaniem towarów, o których mowa w pkt a), wprowadzonych przed konsultacją z Komitetem Doradczym ds. Podatku od Wartości Dodanej i utrzymywanych w mocy poprzez wielokrotne przedłużanie okresu obowiązywania zawierających je przepisów, trwające nieprzerwanie od ponad 25 lat;

c) jeśli odpowiedź na pytanie 1 b) będzie twierdząca, wnosi się do Trybunału o określenie kryteriów, przy pomocy których można określić ewentualny maksymalny okres, w którym można przedłużać czas obowiązywania przepisów przyjętych ze względu na cykle w gospodarce, o których mowa w art. 17 ust. 7 teże dyrektywy, bądź też wypowiedzenie się co do tego, czy nieprzestrzeganie tymczasowości obowiązywania przepisów derogacyjnych (których obowiązywanie było przedłużane w czasie) upoważnia podatnika do dokonania odliczeń.

2. Jeśli okaże się, że wymogi procedury, o której mowa w art. 17 ust. 7 powyżej nie zostały spełnione, wnosi się do Sądu o wypowiedzenie się, czy art. 17 ust. 2 ww. dyrektywy należy rozumieć ten sposób, że zabrania on stosowania przepisów krajowych lub praktyk administracyjnych przyjętych przez Państwo Członkowskie po wejściu w życie szóstej dyrektywy (w przypadku Włoch był to dzień 1 stycznia 1979 r.), które w sposób obiektywny i bezterminowo ograniczają możliwość odliczenia podatku VAT związanego z zakupem, korzystaniem i utrzymaniem niektórych pojazdów mechanicznych.

⁽¹⁾ Dz.U. L 145 z 13.6.1977, str. 1

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony orzeczeniem Korkein hallinto oikeus z dnia 23 maja 2005 r. w sprawie Oy Esab przeciwko Keskusverolautakunta

(Sprawa C-231/05)

(2005/C 193/26)

(Język postępowania: fiński)

W dniu 25 maja 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony orzeczeniem Korkein hallinto oikeus z dnia 23 maja 2005 r. w sprawie Oy Esab przeciwko Keskusverolautakunta.

Korkein hallinto oikeus zwrócił się do Trybunału o udzielenie odpowiedzi na następujące pytanie:

Czy wykładni art. 43 i 56 WE w związku z art. 58 WE oraz dyrektywą Rady nr 90/435/EWG⁽¹⁾ w sprawie wspólnego systemu opodatkowania stosowanego w przypadku spółek dominujących i spółek zależnych różnych Państw Członkowskich, należy dokonywać w ten sposób, że sprzeciwiają się one ustanowionej w ustawie finlandzkiej w sprawie transferów wewnątrzgrupowych regulacji, która uzależnia możliwość odliczenia transferów wewnątrzgrupowych, od wymogu, by dokonujący transferu i jego beneficjent byli spółkami krajowymi?

⁽¹⁾ z dnia 23 lipca 1990 r., Dz.U. L 225 z dnia 20 sierpnia 1990 r., str. 6.

Skarga wniesiona w dniu 30 maja 2005 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich przeciwko Zjednoczonemu Królestwu Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej

(Sprawa C-236/05)

(2005/C 193/27)

(Język postępowania: angielski)

W dniu 30 maja 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Komisji Wspólnot Europejskich, reprezentowanej przez Karen Banks, działającą w charakterze pełnomocnika, z adresem do doręczeń w Luksemburgu, przeciwko Zjednoczonemu Królestwu Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej.